

personligt Møde, og da herefter udsætte Sagens videre Behandling.

§ 270.

Vidner indkalbes til Møde paa samme Maade som til Forundersøgelsen, jfr. § 78.

§ 271.

I Bødefager og i Sager, der angaae Overtrædelse af Politilovene, bestikkes ingen Forsvarer for den Tiltalte. I andre Sager bestikkes kun en Forsvarer, naar Tiltalte paa Forespørgsel begjærer det. Dommeren har, naar ingen Forsvarer bestikkes, at vaage over, at hans Tarev behørigt iagttages under Forhandlingerne. Naar en Forsvarer bliver at bestikke, skeer dette af Dommeren. En Tiltalt kan benytte en af ham selv antagen Sagsførers Bistand.

§ 272.

Paa den i Stævningen berammede Dag foretages Sagen i et offentligt Retssmøde.

Efterat Anklagebeslutningen eller Klagen er oplæst og den offentlige Anklager, hvis han dertil finder Anledning, yderligere har begrundet sin Paaastand, strides der til Bevisførelsen. Naar denne er endt, gives Ordet til Anklageren og efter ham til den Forurettede, hvis denne vil fremsætte Erstatningspaaastand, og dernæst til den Tiltalte, eller den for ham bestiktede eller af ham antagne Forsvarer. Derefter slutter Dommeren Forhandlingerne, med mindre der efter Omstændighederne maatte findes Anledning til, efter derom fremsat Begjæring, endnu engang at give Rogen af de Vedkommende Ordet, hvorefter Retten paakjender Sagen, dersom den ikke af en eller anden Grund udsættes. Dommen bør indeholde en kort Fremstilling af de Grunde, hvorpaa Doms slutningen støttes, og navnlig betegne de Overtrædelser, for hvilke, og de Lovbud, hvorefter Straf idømmes.

§ 273.

Under Behandlingen af de heromhandlede Sager udøver Underdommeren den Myndighed, der under Hovedforhandlingen ved Rævningsretten er tillagt deels Retten deels dennes Formand.

§ 274.

Med Hensyn til Vidners Udeblivelse og deres Nægtelse af at besvare fremsatte Spørgsmaal saavel som med Hensyn til de Personer, der udvise en forstyrrende og Rettens Værdighed krænkende Adfærd, komme de Bestemmelser, der i saa Henseende ere givne angaaende Forundersøgelsen, jfr. §§ 79, 83, 119, her til Anvendelse istedetfor de tilsvarende Regler angaaende Hovedforhandlingen for Rævningsretten.

§ 275.

Findes en for Underretten paatalt Handling at henhøre under Rævningsrettens Afgjærelse, bliver Sagen ved en af Grunde ledfaget Dom at afvise. Afvisningsdommen kan af Overanklageren, efter den offentlige Anklagers Indstilling, indbringes for Landsoverretten.

§ 276.

Forhandlingen for Underretten bør, saavidt muligt, tilendebringes og Sagen paakjendes i eet Retssmøde.

Dog kan Dommeren, naar det til Sagens behørlige Oplysning skjønnes nødvendigt, udsætte samme en kort Tid, jfr. § 272, efter at der er givet de Vedkommende Leilighed til at yttre sig i den Anledning. Ligeledes er han bemyndiget til efter Forhandlingens Slutning at udsætte Dommens Afgjærelse, dog ikke længere end til en af de nærmest paafølgende Søguedage.

§ 277.

Udebliver den Tiltalte efter lovlig Tilfigelse uden at oplyse, at Saadant hidrører fra uovervindelige Hindringer, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om større Straf end Bøder, at vedgaae det ham paafigtede Forhold, og Sagen bliver da, efter at Klageren har udtalt sig, at paadømme uden videre Bevisførelse, jfr. § 263. Kan Sagen medføre høiere Straf end Bøder, og kan den Tiltalte ei strax foranstaltes fremstillet for Retten, forholdes i Overensstemmelse med de i 7de Kapitel givne Forrifter.

§ 278.

Efterat en Sag er paakjendt ved Underretten, bør Dommen, forsaavidt de Vedkom-